„Jirko, připravuju malinkou brožurku, která by měla shrnovat podstatu vztahu člověka s Ježíšem. Potřeboval bych Tvoji pomoc.“ „Ode mě pomoc s brožurkou o Ježíši?“ podivoval se můj nevěřící kamarád. „Jasně, potřebuji, aby ses mi na to podíval svýma očima a udělal mi korektury, jestli je to dobře srozumitelné.“ Možná se budeš divit, ale milý Jirka vzal úlohu konzultanta velmi vážně!

Celou „evangelizační“ brožurku velmi podrobně prostudoval a probral to ještě s dalšími dvěma svými nevěřícími přáteli! Pak jsem s ním měl dvouhodinovou schůzku, na kterou přišel se dvěma papíry plnými poznámek. Shrnul mi svoje vlastní pozorování a taky co slyšel od těch dalších dvou, kterým to ukázal. Podrobně stránečku po stránečce mi řekl nejen, co v něm naše pomůcka vyvolává, ale taky: „Pokud chceš vyjádřit tohle, měl bys to tam raději napsat takhle.“ A já jsem seděl a překotně si dělal poznámky, protože to bylo fakt velmi velmi přínosné! Občas pochopitelně rýpnul do některých teologických věcí, které se mu nelíbily; jako třeba, proč to tam je zase o tom Ježíši na kříži − vždyť dobrý život se Bohu přece musí líbit. To pro mě byla skvělá příležitost vysvětlit mu, jak to s tím odpuštěním opravdu funguje. Můj Jirka to vysvětlení sice nepřijal pro sebe osobně, nicméně uchopil, co chci říct, a pomohl mi s lepší formulací, která je srozumitelná a přijatelná pro něho i pro jeho další nevěřící kamarády.

Jsem přesvědčen, že kdyby se různé „evangelizační“ akce a pomůcky a brožurky konzultovaly přímo s nevěřícími lidmi, kterým jsou určeny, slovník těch pomůcek a formulace by vypadaly hodně jinak, možná i grafika by byla velmi odlišná a hlavně jejich účinnost by byla nesrovnatelná! Ručím ti za to, že i hrdost věřících, kteří tyhle věci pak šíří dál, by se taky náramně lišila.

Přemýšlíš, „jak na to“ v oblasti služby lidem, kteří zatím neznají Pána Ježíše? Mám pro tebe jasnou a mnohokrát vyzkoušenou odpověď: Zeptej se jich! Tedy přímo svých nevěřících přátel! Prober to s nimi a otevřeně je požádej o radu! Řekni svému Jirkovi, na čem pracuješ, a že by tě zajímalo, co to v něm vyvolává. Pokud jsi mu

známý svým naslouchánim, leckterý Jirka ti rád a upřímně řekne, co ho na tvém materiálu nebo plánu určité akce zajímá, a taky ti s uctivostí řekne, co mu tam vadí, co mu připadá neohrabané nebo trapné. A poradí ti, jak to udělat co nejlépe, tedy dá Ti pár praktických návrhů. To vše je pro tebe extrémně důležité! I to, co Ti pochválí, i to zhodnotí nepříjemně, i to, co Ti dá jako radu.
Kdyby řekl něco negativního, ne aby tě napadlo něco obhajovat nebo vysvětlovat! Právě naopak, srdečně mu poděkuj. Nejvýš se doptávej, abys porozuměl opravdové podstatě, co mu tam vadí. A vyžádej si alternativní návrhy, jak to tedy říct lépe, aby se přitom zachoval obsah. Je−li to člověk, se kterým sis naslouchánim vybudoval přátelský vztah, pak Ti pravděpodobně případnou negaci některých prvků neříká jako odmítnutí, ale naopak jako službu − aby ti pomohl!

Velmi hojná zkušenost mě učí, že pokud mám se svým nevěřícím Jirkou nebo s celou skupinou nevěřících přátel vybudovaný zdravý vztah vzájemné úcty, a pokud se pak na duchovní věci ptám citlivě, tedy s opravdovým zájmem o jeho názor, mým přátelům to vůbec není divné ani nepříjemné.
Je to obráceně! Moje otázky a podněty vnímají jako velmi zajímavé: „Z takového úhlu jsem o tom ještě neslyšel…“ Jestliže jsem Jirkovi dostatečně naslouchal, mohu mluvit „jeho jazykem“, a tím vyvolávám stupňující se zvědavost a opravdový zájem o to, čím to žiji.

Chystáš nějakou křesťanskou akci nebo pomůcku? Třeba své Discovery? Chceš si být jistý, že to pro Tvoji cílovou skupinu bude zajímavé a užitečné? Mám pro Tebe několikrát vyzkoušenou radu: Zeptej se těch nevěřících! Zkusíš to?

Pane Ježíši, nauč, prosím, nás současné evangelikální křesťany žít mezi nevěřícími lidmi normálně a taky s nimi normálně i mluvit. Otevři, prosím, srdce svých lidí vůči těm, kteří hynou a potřebují Tě.